

[Socialministeren.]

råde allerede en anerkendt arbejdsløsheds-kasse, kan arbejds- og socialministeren dog i overensstemmelse med indstilling af arbejdsnævnet nægte anerkendelse af en ny fagligt eller stedligt begrænset arbejdsløshedskasse.“

Altså „i overensstemmelse med indstilling fra arbejdsnævnet“. Denne hjemmel for socialministeren til i visse tilfælde at hindre, at der oprettes nye arbejdsløsheds-kasser på områder, der allerede er forsikringsmæssigt dækket, har været at finde i arbejdsløsheds-lovgivningen lige siden 1907. Bestemmelsen blev da af folketingsudvalget foreslået indsat i loven med den motivering, at man herigennem kunne hindre oprettelse af alt for mange små arbejdsløsheds-kasser, hvis bæreevne var ringe. Der blev i denne forbindelse henvist til de erfaringer, man havde indhøstet på et andet område af den sociale forsikring, nemlig inden for sygekasse-væsenet.

Den her nævnte lovbestemmelse blev foreslået ophævet ved det i marts måned 1959 af medlemmer af partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag, men som det vil erindres, fandt forslaget ikke fornøden tilslutning. I sin betænkning over forslaget udtalte folketingsudvalgets flertal, at man ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet resultatet af en vedtagelse kan blive en opspaltning i mange arbejdsløsheds-kasser, hvoraf en del formentlig vil få stor ledighed med deraf følgende krav om større tilskud fra det offentlige — Folketingstidende 1958-59, tillæg B. sp. 1087. Som det vil ses, begrundet folketingsudvalgets flertal sin afstandtagen fra forslaget om bestemmelsens ophævelse på ganske samme måde, som man et halvt århundrede tidligere havde motiveret bestemmelsens indsættelse i loven. I betænkningen henstillede folketingsudvalgets flertal til socialministeren at nedsætte et snævert udvalg med den opgave at overveje det i lovforslaget rejste spørgsmål om adgang til statsanerkendelse af arbejdsløsheds-kasser på funktionærområdet og andre spørgsmål vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, som det måtte vise sig nødvendigt at optage til overvejelse i forbindelse hermed.

Jeg vil gerne her pege på, at det hverken

efter betænkningens formulering eller efter de bemærkninger, der faldt under behandlingen af lovforslaget, var tanken, at dette udvalgs eneste eller dog væsentligste opgave skulle være at stille forslag om ændringer i arbejdsløshedsloven. Den opgave, udvalget skulle løse, var at foretage en tilbunds-gående undersøgelse af behovet for arbejdsløsheds-kasser på funktionærområdet, således at udvalgets undersøgelser eventuelt kunne blive grundlaget for anerkendelse af sådanne arbejdsløsheds-kasser, for hvilke der konstateredes et virkeligt behov. Jeg synes, dette er værd at mærke sig, når henses til, at Danmarks aktive Handels-rejsende har afslået at ville mødes med udvalget, hvad dette havde ønsket for at få de fornødne yderligere oplysninger, der kunne danne grundlag for en rimelig og saglig løsning af de handelsrejsendes forsikringsproblem. De handelsrejsende har alene givet udtryk over for udvalget for, at de ville bistå dette i forbindelse med formuleringen af en ny lovgivning.

Efter det, der var foregået i folketinget i forbindelse med forhandlingerne om det nævnte lovforslag, må det forekomme mig at være en helt naturlig beslutning, arbejdsnævnet har taget ved at udsætte sin behandling af de handelsrejsendes andragende, indtil udvalgets arbejde er afsluttet, idet der jo — og det vil dog vel ingen betvivle — her er tale om en arbejdsløsheds-kasse inden for det område, nemlig funktionærområdet, som det er udvalgets direkte opgave at beskæftige sig med. Tilsvarende betragtninger måtte føre til, at jeg ikke havde nogen tilskyndelse til, da ministeriet modtog sagen fra arbejdsnævnet, at sende sagen tilbage til nævnet og anmode det om at tage formel stilling til anerkendelsesspørgsmålet.

Af et antal udtalelser under anden behandling af det af partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag om ændringer i arbejdsløshedslovens § 7, stk. 1, fremgår det efter min mening med tydelighed, at det var tanken, at det udvalg, som folketingsudvalgets flertal henstillede til mig at nedsætte, skulle foretage en realitetsundersøgelse og en realitetsbehandling af spørgsmålet om adgang til statsanerkendelse af arbejdsløsheds-kasser på funktionærområdet, og at der først, når udvalget havde afgivet sin betænkning,